

136. Jeg gik i Marken vogtede Faar.

(Kong David.)

Andante con moto.

Chr. Barnekow.

1. Jeg gik i Marken og vog-te-de Faar, slog min

Har-pe i Skyg-gen af Pal- - mer, glad som en Fugl i den fav - re - ste

Vaar hop-pedrundt jeg og nynnede paa Sal - nier!

2. Da kom der Bud fra min Fader som bedst:
Skynd dig hjem! klæd dig paa! kom til Gildet!
Seeren siger, der fattes en Gæst,
det er dig, kom nu ikke for silde.
3. Rødmusset blev jeg da mere end før,
som en Fugl, som en Vind jeg var hjemme,
blegned kun flygtig ved Højelofts-Dør,
da jeg hørte de vældiges Stemme.
4. Bæger af Guld med den skummende Vin
rakte Seeren brat mig i Salen,
salved mit Hoved med Olie fin
som en Dugg over Græsset i Dalen!
5. Mange i Salen saa skævt til mit Held,
ikke vidste dog nogen min Lykke,
lønlige udsprang der i Barmen et Væld
som en Kilde i Palmernes Skygge.

6. Kongeligt blev da mit Sind og min Hu,
for min Hjord turde alting jeg vove.
Løver og Bjørne, dem trodsed jeg nu,
trodsed mer, trodsed Falskhed til Hove.
7. Goliath praled med Hjælm og med Skjold,
imod ham saa jeg ud som Græshoppen,
dog med min Slynge jeg fældte den Trolde,
skilte godt ogsaa Hoved fra Kroppen.
8. Træde jeg maatte fuldmødige Fjed,
over Stok, over Sten, i det øde,
for jeg fik Kronen at fryde mig ved,
under den maatte Hjertet end bløde.
9. Konge dog blev jeg, navnkundig som faa,
i Jerusalem godt jeg blev hjemme,
og medens Troner paa Jorderig staa,
Davids-Harpen gaar aldrig ad Glemme!

N. F. S. Grundtvig.